nieuws

“Het is een schone, maar veeleisende stiel"

nieuws

Op uitnodiging van Boerenbond liep Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw Joke Schauvliege een dag mee met Tom Gillis en zijn vrouw Hilde op hun melkvee- en akkerbouwbedrijf. De minister nam de tijd om zich in te leven in de bedrijfssituatie van Hilde en Tom en ging geen uitdaging uit de weg om nieuwe ervaringen op te doen. Voor minister Schauvliege was het niet de eerste keer dat ze meewerkte op een boerderij, maar ze vindt het zeker voor herhaling vatbaar. “Het is een schone stiel, maar het vraagt wel wat van de mensen.”

28 AUGUSTUS 2018 – LAATST BIJGEWERKT OM 4 APRIL 2020 15:43

Lees meer over:
akkerbouw
melkvee
landbouw algemeen

Op uitnodiging van Boerenbond liep Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw Joke Schauvliege een dag mee met Tom Gillis en zijn vrouw Hilde op hun melkvee- en akkerbouwbedrijf. De minister nam de tijd om zich in te leven in de bedrijfssituatie van Hilde en Tom en ging geen uitdaging uit de weg om nieuwe ervaringen op te doen. Voor minister Schauvliege was het niet de eerste keer dat ze meewerkte op een boerderij, maar ze vindt het zeker voor herhaling vatbaar. “Het is een schone stiel, maar het vraagt wel wat van de mensen.”

Op het bedrijf van Tom en Hilde staan ongeveer 120 melkkoeien. Het koppel breidde de laatste jaren uit in die tak, wegens onvoldoende rentabiliteit in de vleesveehouderij. In 2015 namen ze een nieuwe melkstal in gebruik en er zijn plannen om nog een stal bij te bouwen. Op het moment van het ministerieel bezoek was er niet veel werk in de akkerbouw. “Het werk beperkt zich momenteel tot enkele bespuitingen tegen de aardappelplaag en tegen bladziekten in de suikerbieten”, wist Tom te vertellen.

Maar met de verzorging van de koeien heeft minister van Omgeving, Natuur en Landbouw Joke Schauvliege (CD&V) haar handen meer dan vol. ’s Morgens vroeg was een kalfje geboren en het was klaar om zijn eerste melkfles – met biest - te krijgen. “Biest haal je best vers bij de moeder, dus gaan we die eerst melken”, legt Hilde uit aan de minister. Makkelijker gezegd dan gedaan, maar na wat sussende woorden lukt het om het melkstel aan te hangen. De verse biest gaat in een voorverwarmde melkfles die de minister graag aan het kalfje geeft.

Ieder kalf moet twee oormerken krijgen, dat is dus het volgende punt op het programma. Daarna krijgen de kalfjes extra stro en worden de vaarskalveren voorzien van krachtvoer. Vervolgens moet de pas gekalfde koe nog worden gecontroleerd. Nadat Hilde haar de handeling demonstreerde, kan ook de minister voelen dat de baarmoederhals zich reeds aan het sluiten is.

In de grote melkstal beslist iedere koe autonoom wanneer ze zich laat melken. “Gemiddeld zijn dat 2,8 tot 2,9 melkbeurten per koe en per dag”, legt Tom uit. “Het voordeel van melkrobots is vooral de gemakkelijkere arbeidsorganisatie. We hoeven geen twee keer per dag op een vast tijdstip enkele uren in de melkput door te brengen, maar er blijft heel wat arbeid nodig voor de koeien.” De stallen proper houden, bijvoorbeeld. Samen met Hilde begeeft minister Schauvliege begeeft zich behoedzaam tussen de koeien om de ligplaatsen te reinigen.
“Op een dergelijk gemengd bedrijf is er heel veel werk, dat wel afwisselend is”, reageert de minister. “Er komt heel veel bij kijken om dat te bolwerken met twee mensen. En het is ook duidelijk dat het niet alleen over handenarbeid gaat, maar dat ook de papierwinkel blijft draaien.” Het viel de minister ook op dat Hilde en Tom hun werk met heel veel passie beleven. “Maar het kan ook een eenzaam beroep zijn. Hilde gaf te kennen dat zij en Tom steeds op elkaar aangewezen zijn. Er is niemand anders om eens een babbeltje mee te doen of samen koffie te drinken, zoals dat in andere jobs het geval is.”
Tom en Hilde zetten zich ook in voor enkele milieuprojecten. “De combinatie leefmilieu en landbouw hoeft helemaal geen tegenstelling te zijn”, zegt minister Schauvliege. “Integendeel.” Zo neemt het landbouwerskoppel deel aan het Partridge-project, dat meer kansen wil creëren voor akkervogels, met de patrijs als uithangbord. “Wij zaaien een specifiek mengsel in op een hectare van onze akkers. Vogelaars melden dat er opnieuw meer patrijzen voorkomen in de bewuste polder, dus het project is op de goeie weg”, weet Tom.
Langs hun akkers liggen ook de verplichte teeltvrije zones. “Die zones vind ik eigenlijk mossel noch vis”, reageert Tom. “Met een strook van één meter breed kan ik weinig aanvangen.” Minister Schauvliege heeft de opmerking nog gehoord. “De teeltvrije zone is een oplossing om binnen een korte termijn de waterkwaliteit te verbeteren en de maatregel heeft wel effect. Maar we blijven verder nadenken over deze en andere maatregelen binnen het mestactieplan.”
Naar aanleiding van de droogte - Tom en Hilde missen hierdoor twee grassneden - komt ook de weersverzekering ter sprake. “Ook dat zijn we aan het bestuderen”, reageert de minister. “Maar we hebben twee zaken nodig: ten eerste moeten we een akkoord uitwerken over de inhoud van de verzekering en ten tweede hebben we genoeg verzekeraars nodig die willen meewerken. Het rampenfonds blijft bestaan zoals het is, totdat er een nieuw systeem gevonden wordt.”
De minister aan het werk zien? Bekijk de fotoreportage hier.

VILT vzw
Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact
M • info@vilt.be

Volg ons op:
screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen

Crafted by Brigada